

Неміна Богдан В'ячеславович
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Воронянський О.В.
Державний біотехнологічний університет

ПОНЯТТЯ ТА ФУНКЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ

В сучасному науковому дискурсі поняття нація охоплює всю цілісність політично повноправних громадян країни, які є колективним джерелом державної влади. Тому суверенітет нації є ключовою характеристикою будь-якої незалежної держави, який визначає її здатність самостійно визначати та реалізувати владні рішення в сфері як внутрішніх, так і зовнішніх відносин. Це поняття охоплює всі права та обов'язки, які формують національну ідентичність і політичний статус нації. Національна форма державності визначається як найвищий рівень незалежності держави, її здатність визначати своє майбутнє та приймати рішення в сферах політики, економіки та суспільного життя.

Національний суверенітет складається з багатьох аспектів, наприклад політичного, економічного, соціокультурного та навколишнього середовища.

У політичній сфері національний суверенітет проявляється як здатність мати владу, приймати закони та контролювати внутрішні справи без впливу ззовні є ознакою національного суверенітету в політичній сфері. Народ має можливість самостійно обирати уряд і політику.

У економіці країни можуть контролювати свою економіку, торгівлю та фінанси в економіці означає національний суверенітет. Ресурси країни дозволяють їй розробляти економічні плани.

Соціокультурність може створювати освітні та культурні стандарти, які відображають ідентичність нації, є соціально-культурним компонентом суверенітету нації. Країна має право зберігати та розвивати свою мову, традиції та унікальні характеристики.

В сучасному світі національний суверенітет також включає в себе здатність держави приймати рішення щодо свого природного середовища.

Країна може встановлювати екологічні стандарти та контролювати власні ресурси для забезпечення сталого розвитку.

Національний суверенітет виконує такі функції:

- Політичне самовизначення: Кожна нація має право самостійно встановлювати свій уряд і виробляти внутрішню політику.
- Захист територіальної цілісності: здатність країни захищати свої кордони та територіальну цілісність є частиною суверенітету країни.
- Соціально-економічне управління: Нація має здатність самостійно регулювати внутрішні ринки, виробляти власну соціальну політику та вирішувати свої економічні проблеми.
- Зовнішні зобов'язання: Держави можуть вільно взаємодіяти з іншими країнами та вступати в міжнародні угоди та домовленості.

Суверенітет кожної нації стикається з перешкодами в умовах глобалізації та взаємозалежності. Країни повинні знайти баланс між незалежністю та участю в міжнародних процесах, адаптуватися до світових проблем і залишатися вірними своїм принципам.

Таким чином, роль кожної країни на міжнародній арені визначається національним суверенітетом, який також формує внутрішній розвиток держави в сучасному світі. Завдання, пов'язані з глобалізацією та взаємозалежністю, необхідні для забезпечення та розвитку цієї ідеї. На сучасному етапі суверенітет, який є важливою частиною ідентичності кожної країни, вимагає кращого розуміння ролі та гнучкості країни в постійно змінюючому світі. Усвідомлення та збереження його суттєвості вимагає не лише внутрішньої стійкості, але й здатності адаптуватися до викликів глобалізації та співпраці з іншими країнами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронянський О. В. и др. Національний суверенітет: український вимір в контексті світової політичної думки. – 2017.
2. Калініченко В. В. и др. Історія України: від найдавніших часів до сьогодення. – 2016.
3. Kobelieva D., Moisieiva N., Omelchenko H. Capitalism and modern society in the historical and philosophical concept of YN Harari. – 2020.
4. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
5. Назаренко Н. В. и др. Людина і світ. – 2011.
6. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.

Овсянніков Денис Русланович
Науковий керівник – ст. викл. Кібенко Л.М.
Державний біотехнологічний університет

DIE WICHTIGSTEN DEUTSCHSPRACHIGEN LÄNDER

Deutsch wird nicht nur in Deutschland gesprochen. Ganz im Gegenteil, Studien haben ergeben, dass Deutsch unter den zehn meistgesprochenen Sprachen der Welt ist, zusammen mit Englisch, Mandarin, Spanisch, Französisch und Russisch. Schätzungen sagen, dass ungefähr 105 Millionen Menschen Deutsch als Muttersprache sprechen. Hinzu kommt, dass Deutsch zusätzlich von ca. 80 Millionen Menschen, die nicht in deutschsprachigen Ländern leben, als Fremdsprache gesprochen wird. Offiziell gibt es drei deutschsprachige Länder in Europa: Deutschland (mit über 80 Millionen deutschsprachigen Menschen), Österreich (8 Millionen), Liechtenstein (35,000 Menschen).